

(במדבר י"ט ג), וכל האמור בפרשה מעכב, שנאמר בפרשה לשון חוקה, "זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליהם פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא יקח עליה על" (במדבר י"ט ב), וכלל בידינו, שכל פרשה שנאמר בה לשון חוקה, כל הכתוב בה מעכב, ואם שינה באחד מהדברים, פסול.

ואין לומר, מאחר ששחיטה אינה עבודה, לא עליה נאמר לשון חוקה, [כסברת רב לעניין שחיטת פר כהן גדול ביום הכפורים], והסיבה לכך, **כי רק בקדשי מזבח יש לחלק בין השחיטה, שהיא כשרה בזר, לבין שאר עבודות כהונה,** אבל פרה, קדשי בדק הבית היא^א, ואין חילוק בין שאר עבודותיה לבין השחיטה.

וכמו כן אין ללמוד בקל וחומר משחיטת פר כהן גדול ביום הכפורים, שהיא שחיטה של קדשי מזבח וכשרה בזר, וכל שכן לשחיטת פרה שהיא קדשי בדק הבית, שתהא כשרה בזר. והסיבה שאין לומר כן, **כי מצינו שפעמים גם דברים שאינם קדשי מזבח וטעונים כהן, כמו מראות נגעים,** שנאמר בהם, "והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים" (ויקרא י"ג ב).

ולדעת שמואל [ורבי אמי ועולא] – שחיטת פרה אדומה בזר כשרה, **כי לא נאמר בפרשה שאלעזר ישחט, אלא שאדם אחר ישחט,** שכך נאמר, "וְשָׁחַט אֹתָהּ לְפָנָיו", **כלומר אחר ישחטנה לפני אלעזר** [=שיהא זר שוחט ואלעזר רואה].

ורבי יהושע בר אבא שנה ברייתא בה מבואר כדברי רב.

ובגמרא בדף מ"ג מבואר, שתנא אחד שנה לפני רבי יוחנן ברייתא, בה מבואר, שכל השחיטות כשרות בזר, חוץ משל פרה [כדעת רב].

ואמר לו רבי יוחנן, פוק תני לברא [=צא שנה דבריד לחוץ שאינם אמת], לא מצינו שחיטה בזר פסולה, [כדעת שמואל^א].

עוד אמרו שם, שאמנם רבי שמעון בן יהוצדק רבו של רבי יוחנן גם כן אמר ששחיטת פרה בזר פסולה.

^א והכי נמי אמרינן בפרק קמא דזבחים ובפרק קמא דמנחות ובפרק קמא דשבועות. וקשה מכאן לפירוש רש"י, שפירש בריש פרק אין מעמידין ... דלרבנן קדשי מזבח היא, ולהכי מיפסלא ברביעה וביוצא דופן ולרבי שמעון קדשי בדק הבית היא, ולהכי לא מיפסלא ביוצא דופן ... וקשה לפירושו דאם כן כל סתמי דהש"ס בכמה דוכתי דקאמר פרה קדשי בדק הבית היא כרבי שמעון ולא כרבנן, ושם מפורש, ובפרק קמא דחולין בשמעתא דמנא הא מילתא דאזלי בתר רובא הארכתי. [תוס'].

^ב לענין שחיטת פרה ולכאורה כדעת רב לענין שחיטת פרו לעיל.